

„Moet artikel 4, lid 5, van richtlijn 92/43/EEG ⁽¹⁾ van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna, aldus worden uitgelegd dat de maatregelen van artikel 6 van de richtlijn, in het bijzonder die van artikel 6, lid 3, pas verbindend zijn voor de lidstaten na de definitieve goedkeuring op communautair niveau van de lijst van de gebieden volgens artikel 21, of moet juist tot aan de vaststelling van het tijdstip van de gewone inwerkingtreding van de instandhoudingsmaatregelen onderscheid worden gemaakt tussen declaratoire en constitutieve inschrijvingen (waarbij de inschrijvingen voor prioritaire gebieden tot de eerstgenoemde behoren), en moet niet ter bescherming van het nuttig effect van de richtlijn betreffende de instandhouding van de habitats, wanneer een gebied van communautair belang met prioritaire typen natuurlijke habitats of prioritaire soorten alleen door een lidstaat is aangewezen, worden aangenomen dat er een verplichting bestaat om plannen en projecten die significante gevolgen voor het gebied hebben, zelfs vóór de opstelling van de ontwerp-lijst van de gebieden door de Commissie of de definitieve vaststelling van die lijst overeenkomstig artikel 21 van de richtlijn en in feite dus vanaf de opstelling van de nationale lijst aan een beoordeling van de gevolgen te onderwerpen?”

⁽¹⁾ PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7.

Verzoek van het College van Beroep voor het bedrijfsleven van 11 maart 2003 om een prejudiciële beslissing in de zaak 1. Artrada (Freezone) N.V., 2. Videmecum B.V. en 3. Jac Meisner Internationaal Expeditiebedrijf B.V. tegen de Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees

(Zaak C-124/03)

(2003/C 146/33)

Het College van Beroep voor het bedrijfsleven heeft bij uitspraak van 11 maart 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 20 maart 2003, in de zaak 1. Artrada (Freezone) N.V., 2. Videmecum B.V. en 3. Jac Meisner Internationaal Expeditiebedrijf B.V. tegen de Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. a) Dient het begrip „melk bestemd voor de bereiding van produkten op basis van melk” in artikel 2, aanhef en onder 2, van richtlijn 92/46/EEG ⁽¹⁾ aldus te worden uitgelegd dat het (ook) omvat zuivelbestanddelen van een product dat tevens andere, dat wil zeggen niet-zuivel-, bestanddelen bevat en waarbij het zuivelbestanddeel niet van de niet-zuivelbestanddelen kan worden gescheiden?

- b) Bij een bevestigend antwoord op vraag 1a: moet artikel 22 van richtlijn 92/46/EEG aldus worden geïnterpreteerd dat deze richtlijn bij invoer uit derde landen slechts van toepassing is op het melkbestanddeel van een product en derhalve niet van toepassing is op het product waarvan het een bestanddeel is?

2. a) Betreft het begrip „producten op basis van melk” in artikel 2, aanhef en onder 4, van richtlijn 92/46/EEG uitsluitend eindproducten of ook halffabrikaten die nog een bewerking moeten ondergaan voordat zij aan de consument kunnen worden verhandeld.

- b) Voor het geval artikel 2, aanhef en onder 4, van richtlijn 92/46/EEG ook ziet op halffabrikaten: Met toepassing van welke criteria moet worden beoordeeld of melk of een zuivelproduct een essentieel bestanddeel is van een product, hetzij door de hoeveelheid, hetzij omdat het effect kenmerkend is voor deze producten als bedoeld in artikel 2, aanhef en onder 4, van richtlijn 92/46/EEG?

⁽¹⁾ PB 1992, L 268, blz. 1.

Beroep, op 20 maart 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland

(Zaak C-126/03)

(2003/C 146/34)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 20 maart 2003 beroep ingesteld tegen de Bondsrepubliek Duitsland door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door K. Wiedner als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Hof behage:

- vast te stellen dat de Bondsrepubliek Duitsland haar verplichtingen op grond van richtlijn 92/50/EEG ⁽¹⁾ niet is nagekomen, doordat de door de stad München gesloten afvalvervoersovereenkomst is aanbesteed zonder inachtneming van de in artikel 8, juncto de artikelen 15, lid 2, en 16, lid 1, van deze richtlijn neergelegde voorschriften voor aankondiging, en
- de Bondsrepubliek Duitsland te verwijzen in de kosten.